státních tendencí, za něž má býti onen duchovní postižen právě újmou záležející v odnětí požitků, je důvodné. Má-li však dotčený duchovní proti takovému zákroku žal. úřadu právo domáhati se odpomoci stížností u nss-u, jest podmínkou tohoto jeho práva, aby — jak ostatně odpovídá již všeobecným zásadám správního řízení — znal nejen právní, nýbrž zejména i skutkové předpoklady, z nichž žal. úřad k závěru tomu dospěl a aby tak dle toho mohl správnost závěru toho kontrolovati a případně svou obranu věcně a účelně zařídíti.

Ze správních spisů je patrno, že žal. úřad zvěděv o sprošťujícím nálezu disc. rady zavedl další ještě opatření, v němž došlo zejména i k výslechu svědků a že teprve — hodnotě výsledek tohoto dodatečného šetření — dospěl k přesvědčení, že obvinění proti st-li z protistátních tendencí vznesené je přes onen osvobozující disc. nález důvodné. Podle správních spisů však šetření to konalo se bez účasti st-lovy, jenž o něm nezvěděl ani z nař. rozhodnutí, hovořícího jen zcela všeobecně o »důkazech úřadu k disposici jsoucích« a dostalo prý se st-li o šetření tom jen z doslechu nějakých kusých zpráv.

Pak ovšem vytýká právem vadnost řízení, kterou byla jeho věcná a účelná obrana proti zákroku žal. úřadem podniknutému podstatně ztížena a jest tudíž i v tomto směru dán důvod, aby nař. rozhodnutí bylo zrušeno po rozumu § 6 zák. o ss.

Č. 5577.

Honební právo (Slovensko): Župní úřad může odepříti schválení smlouvy o pronájmu honebního práva z důvodu, že obecní zastupitelstvo se vůbec neusneslo na dražebních podmínkách.

(Nález ze dne 16. dubna 1926 č. 6964).

Věc: Jan H. v R. proti župnímu úřadu v Lipt. Sv. Mikuláši o pronájem honebního práva v obci Č.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Ve schůzi z 19. listopadu 1923 usneslo se zastupitelstvo obce Č., aby hon. právo v obvodu této obce bylo dáno do pronájmu veř. dražbou a určilo dražbu na den 31. října 1924. Ve vyhlášce o dražbě bylo uvedeno, že se hon. právo pronajme na dobu 6 let od 1. listopadu 1924 do 31. června 1930. Při dražbě vydražil hon. právo st-l za nejvyšší podání 760 Kč. Ve schůzi z 20. listopadu 1924 vzalo ob. zastupitelstvo na vědomí, že právo honební vydražil st-l a zmocnilo starostu, aby se st-lem uzavřel pronájemní smlouvu. Smlouva ta byla pak uzavřena dne 20. listopadu 1924. Nař. rozhodnutím odepřel žal. úřad ve smyslu § 3 zák. čl. XX : 1883 schváliti tuto smlouvu.

Stížnost na toto rozhodnutí neshledal nss důvodnou.

Žal. úřad odepřel schváliti smlouvu o pronájmu hon. práva — uzavřenou na základě výsledků veř. dražby — z několika důvodů. Jako jeden z těchto důvodů uvádí se v nař. rozhodnutí, že protokol o schůzi ob. zastupitelstva konané dne 19. listopadu 1923 »neobsahuje« usnesení zastupitelstva o dražebních podmínkách. Tím tedy vyslovil žal. úřad,

že proto odepírá schválení smlouvy o pronájmu hon. práva, ježto na základě protokolu o schůzi ob. zastupitelstva z 19. listopadu 1923 dospěl k závěru, že ob. zastupitelstvo se v této schůzi vůbec neusneslo na draž. podmínkách.

Jak jde na jevo z ustanovení § 3 zák. čl. XX : 1883 ve spojitosti s ustanovením § 120 zák. čl. XXII : 1886, jež nastoupilo na místo ustanovení § 110 zák. čl. XVIII : 1871 a jež nebylo, pokud jde o pronájem hon. práva, dotčeno předpisy zákona z 12. srpna 1921 č. 329 Sb., jest v případech, kdy se pronájem hon. práva děje veř. dražbou, podstatnou součástí řízení, jež předchází dražbě a vlastnímu uzavření smlouvy o pronájmu hon. práva, právě stanovení draž. podmínek, jež náleží do do působnosti ob. zastupitelstva. Úřad pověřený ve smyslu § 3 zák. čl. XX : 1883 schvalováním smluv o pronájmu hon. práva (podžupan, pokud se týče podle § 6 zák. o zřízení župních a okr. úřadů z 19. února 1920 č. 126 Sb. župní úřad) jest, pak plyne z povahy tohoto schvalovacího práva, které jest výronem dozorčí moci úřední, nejen oprávněn, nýbrž i povinen zkoumati v první řadě zákonitost pronájmu hon. práva, tudíž zkoumati, zdali lze srovnati se zákonem nejen vlastní obsah smlouvy o pronájmu, nýbrž také celé řízení, které předcházelo uzavření této smlouvy. Z toho jde tedy na jevo, že, zjistí-li úřad při schvalování smlouvy o pronájmu hon. práva, že se ob. zastupitelstvo vůbec neusneslo na draž. podmínkách, jest nejen oprávněn, nýbrž i povinen odepříti z tohoto důvodu schválení smlouvy.

Jak svrchu bylo uvedno, dospěl v daném případě žal. úřad k závěru, že se zastupitelstvo ve schůzi z 19. listopadu 1923 vůbec neusneslo na draž. podmínkách. K tomuto závěru mohl žal. úřad právem dospěti, neboť měl ve spisech úředně ověřený výtah z protokolu o této schůzi, v kterémžto výtahu se pouze uvádí, že předmětem jednání této schůze byl pronájem hon. práva a že »ob. zastupitelstvo béře na vědomí rozhodnutí expositury župního úřadu a určuje nový pronájem dražbou na den 31. října 1924«. O tom, že se ob. zastupitelstvo v této schůzi usneslo také na podmínkách dražebních, neděje se v tomto, úředně ověřeném výtahu z protokolu vůbec zmínky. Obsah výtahu z uvedeného protokolu — kterýžto výtah má nesporně povahu veř. listiny — nezavdává také nejmenšího podnětu k pochybnostem v tom směru, že snad usnesení zastupitelstva učiněné ve schůzi z 19. listopadu 1923 ohledně pronájmu hon. práva nebylo ve výtahu tom reprodukováno způsobem úplným, zejména, že snad ve výtahu nebyla reprodukována také část usnesení ob. zastupitelstva, týkající se stanovení draž. podmínek. Neměl tedy žal. úřad podnětu k tomu, aby konal v tomto směru nějaké šetření o správnosti výtahu ze zmíněného protokolu. Soud nemohl také shledati, že by, jak st-l za to má, byl býval žal. úřad povinen vybízeti st-le, aby prokázal, že se ob. zastupitelstvo ve schůzi z 19. listopadu 1923 vskutku usneslo na draž. podmínkách. Že by pak ob. zastupitelstvo bylo se na draž. podmínkách usneslo v nějaké jiné schůzi, st-l vůbec netvrdí.

Dospěl-li tedy žal. úřad za tohoto stavu věci na podkladu úředně ověřeného výtahu ze zmíněného protokolu k závěru, že se ob. zastupitelstvo vůbec neusnelo na draž. podmínkách, pak mohl — podle toho, co svrchu bylo vyloženo — právem odepříti schválení smlouvy o pronájem hon. práva, již z tohoto důvodu. — — — —